REGISTERED
17 SEP 1912
MADRAS.

நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 8	1912௵ ஆகஸ்டு௴	மாதம் 3

NATURE STORIES

இயற்கைப் பொருட்கதைகள்

A BASKET MAKER — கூடை முடைபவன்

பிள்ளாய்! இதோபார் எவ்வளவு அழகாகக் கூடை முடைந்திருக்கிறேன். அந்தக் கூடையில்தான் நான் வசிக்கிறேன்; அதுவே எனக்குச் சொந்த வீடு. நான் அந்தக் கூடையை என்னைச் சுற்றிலும் முடைந்து கொண்டேன்.

நான் வீடு கட்டுவதும், அதிலேயே இரவும் பகலும் நான் தங்கியிருப்பதும் உனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறதோ? நான் சின்னவனாக இருக்கும்போதே என் வீட்டைக் கட்டினேன்; பிறகு நான் வளர வளர என் வீட்டையும் விருத்தி செய்துகொண்டு வந்தேன். எப்படி விருத்தி செய்தேன் தெரியுமா — என் கூட்டுக்கு மேலும்

மேலும் சிறிய துண்டுகளை ஒட்டிக் கொண்டே பெரியதாகச் செய்து கொண்டு வந்தேன்.

நான் மரத்தின்மேல் எங்கே போனாலும் என் கூட்டை என்னோடே கொண்டு போவேன். எனக்கு இளைப்பு உண்டானால், நான் என் கூட்டுக்குள் சுருண்டு கொண்டு மூடிக்கொண்டு உள்ளே இருப்பேன். எனக்குப் பசியெடுத்தால், கூட்டை விட்டு வெளியே வந்து ஏதாவது இலையைப் பறித்துத் தின்பேன். அவ்வளவு பருவம் வந்தும் என் கூட்டை மட்டும் நான் விடுவதில்லை. பிறகு என்னை நன்றாய் மூடிக்கொண்டு என் கூட்டிற்குள் கொஞ்ச காலம் நன்றாய்த் தூங்கினேன்.

கொஞ்ச நாள் பொறுத்துத் தூங்கி யெழுந்தேன். நான் புது மனிதனாக மாறிவிட்டேன். எனக்குப் புதிதாக இரக்கைகள் முளைந்திருந்தன. நான் நகர்தலைவிட்டு, பறக்க ஆரம்பித்தேன். என்னுடைய மனைவியோ வீட்டை விட்டு வருவதில்லை. பெண்கள் வீட்டை விட்டுவர முடியுமா — என்னோடு பறந்து வர அவளுக்கு இரக்கை

களும் உண்டாவதில்லை. அவள் கூட்டிலேயே தங்கி யிருந்து அநேக முட்டைகள் இடுவாள். இலையுதிர்காலம் வந்ததும், அந்த முட்டைகளிலிருந்து சிறு குழந்தைகள் தவழ்ந்துகொண்டு அழகாக வெளியே வரும்.

கூட்டமாகக் குழந்தைகள் இருந்தால், அவைகள் சும்மா இருக்க முடியுமா? ஒவ்வொன்றும் ஒரு கூட்டை முடைய ஆரம்பிக்கின்றது. கூட்டை முடைய அதற்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. குல வித்தைக்குக் குருவும் வேண்டுமா?

LITTLE BUILDERS—சிறிய சிற்பிகள்

இதோ, தண்ணீரில் ஒரு சிறிய வீடு இருப்பதைப் பார். அது எவ்வளவு விசித்திரமாக இருக்கிறது! அதற்குள் சிறிய சிற்ப சாஸ்திரி ஒருவன் வசித்திருக்கிறான். அந்தக் கூடு சிறிய கற்களாலும் ஓடுகளாலும் இயன்றிருக்கிறது. அதில் வசிக்கும் புழுவுக்கு உடல் மிகவும் மிருதுவானது. தண்ணீரில் வெகு நேரம் தங்கி யிருக்க முடியாது. ஏதாவது மீன் இதைக் கண்டால், உடனே பிடித்து விழுங்கிவிடும். என்ன செய்யும். தனக்கு ரக்ஷகமான ஓர் இடத்தை அது தேடிக் கொள்ள வேண்டுவது அவசியமல்லவா? நத்தை தன்

கூட்டைத் தன் முதுகின் மேலேயே சுமந்துகொண்டு செல்வதை நீ பார்த்திருக்கலாமே. அது மிகவும் சவுக்கியம் அல்லவா! அந்த மாதிரி வீடு இந்தச் சிற்பச் சாஸ்திரிக்கு ஏற்படவில்லை. ஒருகால் கூடை முடையும் புழுவைப் பற்றி இந்த சிற்ப சாஸ்திரி கேள்விப் பட்டிருக்கும். அந்த மாதிரித் தானும் ஒன்று செய்துகொள்ள யோசித்தது. ஆனால் இதற்குக் கூடை முடைவதென்றால் வெகு கஷ்டம். இது தன் கூட்டைத் தண்ணீரில் கட்டவேண்டியிருக்கிறது.

அதனால் அது தண்ணீரில் அகப்படக் கூடிய கல், சிப்பி முதலிய வைகளைக் கொண்டு கூட்டை அமைக்கிறது. அந்தக் கற்களை ஒட்ட வைக்கத் தன்னிடத்திலிருந்தே ஒருவகைப் பசையை உண்டாக்கு கிறது.

அந்தச் சிற்பப் பூச்சி தன் கூட்டைச் சிறு வயதிலேயே கட்ட ஆரம்பிக்கின்றது. தான் வளர வளரக் கூட்டையும் விசாலப்படுத்து கிறது. அந்தக் கூட்டுக்குப் பட்டினால் ஒரு கதவும் அமைத்திருக் கிறது. அந்தக் கூட்டுக்குள் என்ன நடக்கிறது உனக்குத் தெரியுமா? படத்தைப் பார்த்தால் ஒருகால் உனக்கே தெரியும். கூட்டிலிருந்து புழு வெளியே வரும்போது இரக்கை முளைத்துப் பறந்து போகிறது. அது மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து, கூடு கட்டியது. பறக்கச் சக்தி வந்து விட்டால் அதற்கு அதிருஷ்டந்தான்.

பத்திராதிபர்.

CIVICS
ஸிவிக்ஸ்

ஸிவிக்ஸ் பிள்ளைகளுக்கு ராஜாங்கத்தாருக்கு அவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப் பற்றித்தான் கற்பிக்கிறது என்று நினைப் பது பிசகு. ஏனெனில் அதிலிருந்து அவர்கள் மற்றும் சில விஷயங்கள் அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது அவர்கள் தங்க ளைச் சுற்றியிருக்கும் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள், தபால் உத்தி யோகஸ்தர்கள், ரிவினியூ உத்தியோகஸ்தர்கள், ஸிவில் உத்தியோ கஸ்தர்கள் இவர்களுடைய வேலைகளையும் அவர்கள் யாரால் நியமிக் கப் படுகிறார்கள் என்பதையும் அறிந்துகொள்ளுகிறார்கள். இவை களை யெல்லாம் தெரிந்துகொண்ட பிறகுதான் பிள்ளைகளுக்கு இந்த விஸ்தாரமான உலகத்தின் அநேக ஸூக்ஷ்மங்கள் தெரிய வருகின்றன. இவைகளிலிருந்து பிள்ளைகளுக்கு ராஜாங்கத்தை எப்படி நடத்துகிறது என்பதைக் கற்பிக்கவேண்டும். இந்த விஷ யத்தைப் பிள்ளைகளுக்கு மற்ற தேசங்களில் ஜனங்கள் எப்படி நடக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டிப் போதிக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தை சிறு பிள்ளைகள் முற்றிலும் அறிந்துகொள்ள மாட்டார்களாகிலும் இந்த மாதிரி போதிப்பது அவர்களுக்கு எங்

தெந்த விஷயங்களுக்கு எப்படி எப்படி யோசிப்பது என்பதற்கு அவர்கள் மனதைத் தயார்படுத்தும். ஸிவிக்ஸிலிருந்து மாணுக்கர்கள் ராஜாங்க முறைமையைமட்டும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதிலிருந்து இன்னும் விசேஷமான ஒரு விஷயத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். அது என்னவென்றால் உலகத்தில் நாம் மனிதர்களுடன் எப்படிப் பழகுவது என்பதே.

இது தெரிந்தவுடனே மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்நாளை நல்ல காரியங்கள் செய்வதிலேயே கழிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆனாலும் இந்த விஷயங்களைப் பற்றி மாணுக்கர்கள் வெளியில்போய் ஜனங்களுடன் பழகின பிறகு தெரிந்துகொள்வதைவிட பள்ளிக்கூடத்தில் தெரிந்துகொள்வது மிகவும் கொஞ்சம். ஆனால் வெளியே சென்று சிலர் கெட்ட நடத்தைகளுக்கு இடம் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆகையினால் ஒருவன் தான் பள்ளிக்கூடத்தில் கற்றுக்கொண்ட நல்ல விஷயங்களை உடனே நடத்தைக்குக் கொண்டுவராமல் போனால் அவன் கற்றுக்கொண்டதெல்லாம் வீண் என்று ப்ரஸிடெண்டு ஹாட்லி என்பவர் சொல்லுகிறார்.

"ராஜ்ய தந்திரம் என்பது கேவலம் ராஜாங்கத்தில் நடக்கிற விஷயங்களைப் படிப்பது மட்டும் அல்ல. ஏனெனில் ஒருவன் ராஜாங்க விஷயங்களைப் பற்றியும் தான் அன்னியருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைப் பற்றியும் நன்றாக வாசித்திருக்கலாம். ஆனால் ராஜாங்கத்தின் ஒரு நல்ல பிரஜையாவதற்கு வேண்டிய குணங்கள் அவனிடம் இராமலுமிருக்கலாம். ஆகையினால் ஒருவன் ராஜ்ய தந்திரத்தைப்பற்றி எவ்வளவு வாசித்திருந்தபோதிலும் அவன் தன்நடத்தைகளையும் அதற்குத் தக்கவாறு நல்ல வழியில் செலுத்தவேண்டும்."

ஒருவன் எவ்வளவு புத்திமானுயிருந்தாலும் எந்தச் சிறு காரியம் செய்வதற்கும் பழக்கம் கட்டாயம் வேண்டும். அப்படியிருக்க ஒருபெரிய ராஜாங்கத்தை நடத்தப் பழக்கமில்லாமல் சாத்தியமாமா? அந்தப் பழக்கம் ஒருவன் உலகத்தில் மனிதர்களுடன் பழகி ஒவ்வொரு சிறிய விஷயத்தையும் நன்றாக உற்றுப்பார்த்த பிறகுதான் வரும். ஆகையினால் ஒரு மாணுக்கனை ராஜாங்கத்தின் ஒரு நல்ல பிரஜையாகச் செய்வதற்கு ஸிவிக்ஸைப் பள்ளிக்கூடத்தில் கற்பிப்பது மட்டும் போதாது.

இது வரையில் ஒரு பையனை ஒரு நல்ல பிரஜையாக மாற்றுவதற்குக்கற்பிக்கவேண்டிய வழிகளில் முதல்வழியைப்பற்றிச் சொல்லி

வந்தோம். இப்பொழுது இரண்டாவது வழியைப் பார்ப்போம். அதாவது பிள்ளைகளைப் பள்ளியிலேயே நன்னடைக்குக் கொண்டு வந்து பிறகு அவர்களைத் தங்கள் கடமைகளையும் உரிமைகளையும் தாங்களாகவே தெரிந்துகொள்ள விட்டுவிடுவது.

ஒரு உபாத்தியாயரின் முதல் கடமை என்னவென்றால் தன்னிடத்தில் படிக்கும் சிஷ்யர்களின் நடத்தையைக் கவனித்து அவர்களைச் சன்மார்க்கத்தில் கொண்டு வருவதுதான். கல்வி கற்றுக் கொடுப்பது அதற்குப் பிறகுதான். ஒரு பையன் பள்ளிக்கூடத்தின் சட்டத்திற்குத் தவறி நடந்தால் அது உபாத்தியாயரின் அதிர்ஷ்டம் என்று சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் அது அந்தப் பையனைச் சன்மார்க்கத்தில் கொண்டுவர ஒரு நல்ல வழியாகும். எப்படியெனில் உபாத்தியாயர் புத்திசாலியாயிருந்தால் உடனே அந்தப் பையனுக்கு அவன் நடத்தையால் மற்ற பையன்களுக்கு உண்டாகும் கஷ்டங்களையும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு உண்டாகும் கெட்ட பேரையும் எடுத்துக் காட்டலாம். இப்படி எடுத்துக் காட்டினால் அந்தப் பையன் தான் ஒருவனுடைய கெட்ட நடத்தையால் பிறருக்கு உண்டாகும் அநேக கஷ்டங்களை அறிந்து உடனே அப்படி நடக்கக்கூடாது என்று தீர்மானம் கொள்வான். பிள்ளைகளின் நடத்தையைக் கவனித்து வருவதின் பிரயோஜனம் இதுமட்டும் அன்று. ஏனென்றால் பிள்ளைகள் வயது சென்றவர்களாகிறபொழுது சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும் என்பதைக் கொஞ்சம் கஷ்டத்துடன் தாங்களாகவே அறிந்து கொள்வார்கள். ஆனால், அதைப் பள்ளியிலேயே காண்பித்துவிட்டால் அது அவர்களுக்குப் பிந்தி மிகவும் உபகாரமாயிருக்கும்.

அவர்களுக்கு இதைக் கற்பிக்க மற்றொரு வழியுமுண்டு. அது எப்படியெனில், பள்ளியில் ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தி அதைப் பிள்ளைகளையே நடத்தச் சொல்லுவது. இதற்கு அநேக உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றைப்பற்றி பின் வரைவோம்.

அமெரிக்காவில் ஏழைக் குழந்தைகளுக்காக ஒரு தர்மம் ஏற்பட்டிருந்தது. அதற்கு ஜார்ஜ் என்னும் ஒருவர் மானேஜராக ஏற்பட்டார். அவர் இந்தக் குழந்தைகள் சாப்பிட்டுவிட்டுச் சோம்பேறிகளாகத் திரிவதைப் பார்த்து மிகவும் துக்கித்தார். உடனே அவர்களை எப்படியாகிலும் நல்ல மார்க்கத்திற்குக் கொண்டு வர

வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் செய்துகொண்டார். ஆனால் அவர்களை அடக்கி ஆள இவரால் முடியவில்லை. அவருக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. சற்று யோசித்த பிறகு திருடன் கையில் சொத்தைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றச் சொல்வதுபோல் அவர்களிடத்திலேயே எல்லா அதிகாரத்தையும் கொடுத்து விடவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். உடனே அவர் அந்தப் பிள்ளைகளை யெல்லாம் கூட்டி ஒரு சங்கமாக ஏற்படுத்தி அந்தச் சங்கத்திற்குள்ள முழு அதிகாரத்தையும் பொறுப்பையும் அவர்களிடமே ஒப்பித்தார். அவர்களே அந்தச் சங்கத்திற்குச் சட்டங்கள் நிருமிக்க ஏற்பாடு செய்தார். அந்தச் சட்டங்களுக்கு யாராவது தவறி நடந்தால் அவர்களுக்கு அபராதம் போடுவதோ அல்லது அவர்களைத் தண்டிப்பதோ எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கே விட்டுவிட்டார். இவர் அந்த விஷயங்களில் தாம் தலையிட்டுக் கொள்வதில்லை. பெரிய குற்றங்களில்லாமல் சிறிய குற்றங்களாயிருக்கிற வரையில் அவர் அந்தச் சங்கத்தில் பிரவேசிக்காமல் வெளியிலிருந்தே அதைக் கவனித்து வந்தார். அவர்கள் கொஞ்சநாளில் தங்களுக்குள் காராக்கிருகம், நியாயஸ்தலம், போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகிய முக்கிய அதிகாரங்களை நியமித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், கொஞ்சநாள் சென்ற பிறகு, ராஜாங்கத்தில் ஏதோ கலகம் ஏற்பட்டு அந்த தர்மமே எடுபட்டு விட்டது. பிறகு இந்தச் சங்கத்தின் முக்கிய உபயோகம் என்னவென்றால் கொஞ்சகாலத்துக்கு முன் தெருக்களில் சோம்பேறிகளாகத் திரிந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது தங்கள் தங்கள் கடமைகளைத் தெரிந்துகொண்டு அதன்படி நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இந்த மாதிரியே ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் ஸிவிக்ஸ் பாடத்தில் அதிக சிரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் மாணாக்கர்களுக்கு நேராகக் காண்பித்து வருவார்களாகில் அவர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்களாகி உலக விஷயங்களில் பிரவேசிக்கும் பொழுது தங்கள் கடமைகளை நன்றாக மனத்தில் வாங்கிக்கொண்டு அதன்படி தங்கள் வாழ்நாளை நல்ல வழியில் செலுத்த யத்தனிப்பார்கள்.

CHASTITY

பதிவிரதா தருமம்

1. நமது நாட்டில் பெண்கல்வி விசேஷ அபிவிருத்தி இன்னமும் அடையவில்லை. ஆனால் கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்னிருந்ததை விட இப்போது அபிவிருத்தி யுண்டாயிருக்கிறதாகவே எண்ண இடமிருக்கிறது. ஐரோப்பியர் பெண்களைப் பிள்ளைகளைப் போலவே கருதிக் கல்வி கற்பிக்கின்றனர். ஆனால் நமது நாட்டிலோ, ஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் பெண்கல்வியில் மிக்க வெறுப்புற்றவர்களா யிருக்கிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் கொண்டிருக்கும் தப்பெண்ணமே காரணமாகும் — அதாவது பெண்கள் படித்தால் புருஷர்களை மதிக்கமாட்டார்கள் என்பதும் அவர்களுக்குக் கீழ்ப் படிந்து நடக்கமாட்டார்கள் என்பதேயாம். இவ்வெண்ணம் மிக்க கேவலமானது. ஏனென்றால், கல்வி மனத்தைச் சீர்திருத்துமேயல்லது அதை ஒருகாலும் தீய வழியிற் செல்லவிடாது. ஆனால் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் கல்வி முக்கியமாகச் சன்மார்க்கப் பயிற்சி யுண்டாக்கக் கூடியதாகவே யிருக்கவேண்டும். அதனால் பெண்கள் சீர்திருத்தமடைந்து நல்ல மனைவிகளாவார்கள் என்பதற்கையமில்லை.

2. நமது நாட்டில் அநேகம் பெண்கள் படித்து அதிக புத்தி சாலிகளாயிருக்கிறார்கள். சிலர் நன்றாய்ப் பாடுவதிலும், சிலர் இராமாயணம், பாரதம், பாகவதம் முதலிய காவியங்களை ஊக்கமுடன் வாசிப்பதிலும்; மற்றும் சிலர் சமஸ்கிருத பாண்டித்திய முடையவர்களாய் தேவதா ஸ்தோத்திரம் முதலியவைகளைப் பாடம் செய்து திருக்கோயில்களில் பாராயணம் செய்வதுடன் வீடுகளிலும் பாராயணம் செய்வதிலும் தேர்ச்சி யடைந்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் அமைந்திருந்தும் கல்வி கற்ற பெண்களில் அனேகம் பேர் இல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததாயும், இகபரத்துக்குச் சாதனமாயு மிருப்பதை அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவராமல் கேவலம் புத்தகப் படிப்பையே யுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள். பெண்களிற் பெரும்பான்மையோர் வாழ்க்கைப் படுகிறவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க அவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் பதிவிரதா தருமமாகும். இந்தப் பதிவிரதா தருமமே அவர்களுக்கு இவ்வுலகத்தில் அனுபவிக்கக் கூடிய போகபாக்கியங்களையும் பின்பு அடைய வேண்டிய மோக்ஷ சாம்ராச்சியத்தையும் கொடுக்க வல்லது.

3. பதிவிரதை என்பது சமஸ்கிருதத்தில் 'பதிவ்ரதா' என்றதின் திரிபு. 'பதி' என்றால் புருஷன். 'பதிவ்ரதா' என்றால் பதியையே விரதமாகக் கொண்டவள் என்பது பொருள். அதாவது தன் புருஷனையே விரதமாக உடையவள் என்பதாம். விரதம் என்பது ஏகாதசி முதலியவை போன்றது. ஆகையால் இல்வாழ்க்கையிலிருக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் யாதொரு விரதமும் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய தவசியமில்லை. யாதொரு தெய்வத்தையும் தொழ வேண்டுவதுமில்லை. தன் புருஷனையே தெய்வமாக எண்ணி அவன் குரூபியானாலும், மந்தனானாலும், ஏழையானாலும், துன்மார்க்கனானாலும் மற்றெப்படி யிருந்தாலும் அவனிடத்தில் பக்தி, சத்தியம், விசுவாசம், பொறுமை முதலிய நற்குணங்களை யுடையவளாய் அவன் சொல்வதற்கு யாதொன்றும் எதிர்பேசாமல் அவன் மனதுக்குச் சற்றும் வருத்தம் கொடாமல் அவனிஷ்டப்படி நடப்பதே பதிவிரதையின் முக்கிய கடமையாகும். இதை யனுசரித்தே ஔவையாரும் 'பெண்டிர்க்கழகு எதிர் பேசாதிருத்தல்' என்று கூறியுள்ளார். ஆகவே பதிவிரதா தருமம் என்பது பதிவிரதையின் கடமை யென்பது பொருள். 'தருமம்' என்றால் 'கடமை' என்று அருத்தம்.

4. சுருங்கச் சொல்லுங்கால், புருஷன் இஷ்டப்படி நடப்பவள் தான் பதிவிரதை. அப்பேர்ப்பட்ட பதிவிரதைகளுக்குக் கூடாத காரியம் கிடையாது. சர்வ மதங்களிலும் பதிவிரதா தருமத்தையே விசேஷமாக எடுத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய பதிவிரதைகள் 'பெய்யெனப் பெய்யு மழை' என்றும் நூல்களில் கூறியுளது. பதிவிரதைகளுக்குச் சகலபோகபாக்கியமும் மோக்ஷபதவியும் கிடைக்குமென்பதில் ஐயமே யில்லை. பதிவிரதைகள் தங்கள் புருஷனே விரதம், தெய்வம் என்றிருத்தலால் தெய்வமும் அவர்கள் இவ்வுலகில் நன்குய்யுமாறு அவர்கள் புருஷர்களுக்கு நல்ல அறிவையும் பாக்கியத்தையும் கொடுக்கக் காரணமாகிறது. ஆகையால், தம் புருஷர்களுக்குச் சித்திக்கும் போகபாக்கியங்களைத் தாமும் அனுபவிக்கிறார்கள். ஆகவே, புருஷர்களின் விருத்திக்குப் பதிவிரதா ஸ்திரீகளும் காரணமாகிறார்கள். பதிவிரதைகளின் மகிமையைப்பற்றி அனசூயை, சந்திரமதி, நளாயினி முதலியவர்களின் சரித்திரங்களைப் படித்தலால் நன்கு விளங்கும்.

5. நன்றாய் ஆலோசிக்குமிடத்து பெண் ஜன்மம் புருஷ ஜன்மத்தைவிட மேலானது. அப்படியிருந்தும் பெண்களிற் பெரும்பான்மையோர் அதன் தன்மையை யறியாது தங்கள் ஜன்மத்தை வீணாக்கிக்கொண்டு பாவத்துக் காளாகிறார்கள். பெண்ணாகப் பிறப்பதால் பதிவிரதைகளாவதற்குக் காரணமாகிறது. பலர் இஷ்டப்படி நடத்தலினும் ஒருவரிஷ்டப்படி நடத்தல் எளிது. புருஷன் மனம்போல் நடப்பதால் பெண்களுக்கு இவ்வுலகின் இன்பமும் பின்பு மோக்ஷசாம்பிராஜ்யமும் கிடைக்கின்றன. ஆகவே பதிவிரதா தருமத்தினால் பெண்கள் சகல சித்தியும் பெறலாம். புருஷர்களுக்கோ அத்தன்மையதான எளிய சாதனமில்லாததினால், பிரபஞ்சத்தின் உண்மையைக் கண்டுபிடித்து மோக்ஷ சாம்பிராஜ்யத்தை யடைய எவ்வளவோ பிரயாசப்படவேண்டியிருக்கிறது. இது காரணம் பற்றியே பெண்ஜன்மம் புருஷ ஜன்மத்தைவிடச் சிறந்தது. இதை யறியாத அனேகம் ஸ்திரீகள் தங்கள் குழந்தைகள் சில சமயத்தில் ஏதாவது கதை சொல்லும்படி கேட்கும்போது அவர்கள் சாதாரணமாய் "என்ன கதை சொல்லுகிறது, நான் பெண்ணாய்ப் பிறந்து உன் தகப்பனைத் தேடி வாழ்க்கைப்பட்டதே கதையாயிருக்கிறது" என்பதாகத் தங்கள் ஜன்மத்தைப்பற்றி கேவலமாகப் பேசுவது வழக்கம். பதிவிரதா தருமத்தின் உட்கருத்தை யறியாதவர்கள் தாங்கள் பெண்ணாகப் பிறந்தது பெரும்பாவம் என்று அந்த ஜன்மத்தை வெறுக்கிறார்கள். இதன் காரணம் என்னவென்றால், தாங்கள் பெண்களாகப் பிறந்ததால், புருஷர்களைப் போல் நினைத்த இடத்துக்குப் போகவும், பொருள் தேடவும், இன்னும் அவர்கள் செய்துவரும் எல்லாக் காரியங்களையும் தாங்களும் செய்யக்கூடவில்லையே என்கிற எண்ணத்தால்தான். அனேகம் ஸ்திரீகளுக்குப் புருஷர்களைப்போல எல்லாக் காரியங்களும் செய்ய வல்லவராய் அவ்விதமே செய்ய மனமிருந்தும் உலகப் பழிப்புக்கு அஞ்சி சும்மா இருக்கவேண்டியதாகிறது. ஆனது பற்றியே அவ்வெண்ணம் உதிக்கக் காரணமாகிறது. இத்தகைய தப்பெண்ணத்தை அவர்கள் முற்றிலும் நீக்கவேண்டும்.

6. இக்காலத்தில் கல்வி பயின்ற அனேகம் பெண்கள் இப்பதிவிரதா தருமத்தின் உட்கருத்தை யறியாமல், "பதிவிரதா தருமம்" என்றால் கொண்ட கணவனைவிட இதர புருஷர்களை இச்சியாதிருத்தல் என்பதாய் நினைத்து அந்தப்படி மாத்திரம் நடந்து

கொள்ளப் பிரியப்படுகிறார்களே யொழிய வேறல்ல. கேவலம் இவ்வெண்ணமொன்றையே கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் "குளிக்கப் போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொள்வதுபோல" இகபர சாதனத்துக்குக் காரணமில்லாமல் தங்கள் புருஷர்களுக்கு அதிருப்தியாக நடப்பதுடன் தங்களையும் துன்பத்துக்கும் நரகத்துக்கு முள்ளாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இது காரணம் பற்றியே பெண் கல்வியையும் ஒருவாறு வெறுக்க இடமுண்டாகிறது. ஆகையால் பாடசாலைகளில் கற்கும் சிறுமிகளுக்கு இதுபோன்ற விஷயங்களை உட்கருத்து நன்கு விளங்குமாறு கற்பித்தால், நமது நாடு, அறிவு, செல்வம் முதலியவைகளில் விருத்தி யடைவதுமன்றி, பெண்கல்வியிலும் அதிக ஊக்கமுண்டாய் மிக்க அபிவிருத்தி யடையும் என்பது நிச்சயம்.

M. A. SWAMINATHA AIYAR,
Supervisor of Schools,
Bhavani Sub-Range,
Coimbatore District.

HAND - WRITING

கையெழுத்து

கையினால் எழுதப்படும் எழுத்திற்குக் கையெழுத்து என்று பெயர். நாம் மாணாக்கர்களாக இருக்கும் பொழுது நம்மைப் பரீக்ஷிப்பவர்களின் மனத்திலும் நமது பிந்திய வாழ்நாட்களில் நம் எஜமானன் மனத்திலும் பதியச் செய்யவேண்டிய முதற் சங்கதி கையெழுத்து தான். ஒருவன் எவ்வளவு படித்திருந்தாலும் அவனுக்குக் கையெழுத்து நன்றாய் இராவிட்டால் அவன் சர்க்கார் உத்தியோகங்களிற் பிரவேசிப்பது அரிது. 'அரையணாச் சம்பளமானாலும் அரண்மனைச் சம்பளம் நன்று' என்று உலகத்தார் சொல்லிக் கொள்வதில்லையா? அப்படியிருக்க, நாம் அந்தச் சர்க்கார் சம்பளத்தைப் பெறுவதற்கு ஏதுவாகிய நல்ல கையெழுத்தை முதலில் தேடவேண்டும். நமது வாழ் நாள் முழுமையும் நமக்கு அதிக உபயோகமுள்ள தாயிருக்கிற இச்சங்கதி அநேக பாடசாலைகளில் கவனிக்கப் படுகிறதே யில்லை. நமது தேசத்தில் பெரிய சர்வ

கலாசாலைகளிற் கலைபயிலும் வித்தியார்த்திகளுக்குங்கூட மையை இறகுகளில் எவ்வாறு தோய்க்கிறதென்றும், எவ்விதமாக எழுத ஆரம்பிக்கிறதென்றும் இன்னமும் சரியாகத் தெரியாதென்றெண்ணுகிறோம்.

மை, இறகு, காகிதம், எழுதும் மாதிரி இவை நான்கும் எழுத்தைச் சேர்ந்த முக்கிய பாகங்கள்.

முதற்கருவி மை — வாலிபர்கள் இறகை மையில் தோய்க்கும் பொழுது அது மைக்கூட்டுக்குள் போகிறதற்கேனும் அல்லது போகும்படி செய்வதற்கேனும் தக்கபடி அதிகமாகவோ குறைவாகவோ தோய்த்து விடுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் இறகை மையில் தோய்த்தெடுத்து எழுத ஆரம்பிக்கும் பொழுது மை அதிகமாக இருந்தால் எழுத்துக்கள் கனமாகவும், குறைபக் குறைய வரிகள் லேசாகவும் ஆய்விடுகின்றன. இவ் விஷயத்தைப் பற்றி நாம் கவனிக்க வேண்டியது அவசியமான அம்சம் ஒன்றுண்டு. அதாவது நாம் இறகை மைக்கூட்டிலிருந்து எடுத்து எழுதப் போவதற்கு முன்னதாக ஒரு செகண்டு நேரமாவது அதை மைக்கூட்டின் முகத்துவாரத்தில் வைத்திருந்து பிறகு எடுத்து எழுதுவது தான்.

மாணுக்கர்கள் ஒருவாறம் இவ்வாறு எழுதப் பழக்கப்பட்டால் பிறகு அவர்களின் வாழ் நாட்களிலெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியாமலே பழக்கமாய் எழுதி வருவார்கள். இம் முக்கிய பாடத்தைப் பாலியத்திலேயே கற்பியாமையினால் அதிக வயது சென்ற மாணுக்கர்களும் வெள்ளைக் காகிதங்களை மையினால் தேய்த்தும், எழுதும் மேஜையின் மேல் கறுப்புப் பொட்டுகளை நிரப்பியும் விடுகிறார்கள். ஆதலால் "முதல் மோசமானல் முற்றிலும் மோசமாம்" என்ற பழமொழியைக் கவனித்து மாணவர் எழுதத் தொடங்கும் போதே அதைக் கவனிக்கும்படி செய்துவிடவேண்டும்.

இவ் விதமாக இறகு மைக்கூட்டிலிருந்து திட்டமில்லாத மையுடன் வெளியே வரும்போது சிறிது நேரமாவது அதன் முகத்துவாரத்தில் வைக்கப்பட்டால் அதிகமாயுள்ள மை உட்சென்று, ஒரு திட்டமாக மட்டும் நின்றிருக்கும்; ஒரு திட்டமாக மை தோய்க்கப்பட்டிருக்குமாயின் மாணுக்கர் சிறுவயது முதற்கொண்டே ஒரு வரியில் அதிகமாகவும், அடுத்த வரியில் குறைவாகவும் மையை ஊற்ருமல் ஒரே மாதிரியில் எழுதப்பழகி விடுவார்கள்.

இம் முறையொன்றினாலேயே வேறு பல நேர்த்தியான வழக்கங்களும் சிறுவர்கட்கு உண்டாகி விடும். அவைகளில் முக்கியமானவை எவையெனில், மையை ஒரு துளியாவது அனாவசியமாகப் போகச் செய்கிறதில்லை. அவன் தன் மேஜையையாவது, பளிங்கு போல் பூசப்பட்டிருக்கும் தளத்தையாவது, வெண்மையாயிருக்கிற தனது உடுப்புகள் முதலானவைகளை யாவது அழுக்காக்குகிறது மில்லை. அவன் மாணுக்கனுக வேனும் உத்தியோஸ்தனுக வேனும் இருக்கையில் தன் எஜமானன் வரும்பொழுது அவன் மேஜை, உடுப்புகள், அவனைச் சூழ்ந்துள்ள இதர வஸ்துக்கள் முதலிய யாவும் சுத்தமாக விருப்பதைக் கண்டு களிப்பார். அநேக விஷயங்களில் தன்னைச் சுற்றிச் சுத்தமாக வைத்திருப்பது மனத்தையும் சுத்தமாக்கிவிடும்.

இரண்டாவது கருவி இறகு — பக்ஷியின் இறகுகளே வெகு காலமாக எழுத உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தன. பிறகு நாகரிகவிருத்தியினால் தற்காலம் பற்பல விதமான உருக்குப் பேனுக்களும் காந்தப் பேனுக்களும், பௌண்டன் பேனுக்களும் செய்யப்பட்டு அதனுல் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. முதன் முதல் எழுதுவதற்கு ஆரம்பிக்கும் ஒருவன் இறகையே உபயோகிப்பது நன்று.

மூன்றுவது கருவி காகிதம் — கரடு முரடாயுள்ள காகிதத்தில் முதலில் எழுதப் பழகவேண்டு மென்று நமக்குப் பழக்கத்தினுல் தெரியவருகிறது. ஒரு மாணுக்கன் இரண்டு மூன்று மாதம் இவ்வாறு எழுதி விட்ட பிறகு அவ்வளவு கரடு முரடாயில்லாத காகிதத்தில் எழுத ஆரம்பித்து, அப்படியே படிப்படியாய் எழுத்துத் தேர்ச்சியடைகிற வரையில் காகிதங்களை மாற்றி உபயோகிக்கலாம்.

நாலாவது எழுதும் மாதிரி—உபாத்தியாயர் அதிக யுக்தியைச் செலுத்த வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் இதுதான். ஒருவன் தன் கையின் ஒருவித வளர்ச்சிக்குத் தக்கபடி சாய்த்தோ, உருண்டையாகவோ, நெட்டையாகவோ எழுத ஆரம்பிக்கிறுன். கூர்மை அறிவுள்ள உபாத்தியாயர் அவனது இயற்கையான போக்குக்குத் தக்கபடி மாதிரிச் சட்டம் (பாரம்) வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். எழுத்துக்களாவது வரிகளாவது சிறிதும் வளையாமல் எழுதவேண்டும். முதலிற் பெரிய எழுத்துக்களாய் எழுதப் பழகி, அதன் பிறகு படிப்படியாய்ச் சிறிய எழுத்துக்களாய் எழுத

வேண்டும். சிறிய எழுத்துக்களாய் முதலில் எழுதத் தொடங்கினால் எழுத்துத் திருத்தமாய் வராது. முதன் முதல் எழுதத் தொடங்கும் போது அச்செழுத்துப் போல் நேராய் எழுதுதல் நலம். சிலர் வாசிக்க முடியாதபடி சங்கிலி எழுத்தென்றும் கொலுசு எழுத்தென்றும் கோவையான எழுத்தென்றும் எழுதுகிறார்கள்; அப்படிச் செய்வது நன்றன்று. பிள்ளைகளும் பெரியோரும் யாவரும் வாசிக்கத்தக்கதாய்த் தெளிவாய் எழுதுவது நன்று. எழுதப் பழகும்போது ஆத்திரப்படாமல் எழுத்துக்களின் வடிவத்தைக் கவனித்து எழுதல் வேண்டும். எழுத்துக்களின் ரேகைகள் எவ்வெவ்விடங்களில் மெல்லியனவாகவும் எவ்வெவ்விடங்களில் கனமானவைகளாகவும் இருக்கின்றனவோ அப்படியே அவ்வவ்விடங்களில் எழுதவேண்டும். வாக்கியங்களின் முடிவுகளிலும், தொடர்ச்சிகளிலும் வினா விடங்களிலும், வியப்புப்பொருள் தருமிடங்களிலும், பிரித்துக்காட்டுமிடங்களிலும் எங்கெந்தக் குறிகள் இடவேண்டுமோ அந்தந்தக் குறிகள் இடவேண்டும். அப்படி யெழுதினால் கையெழுத்து நன்றாய் வரும், யாவரும் சந்தோஷப் படுவார்கள். அநேக சிறுவர்கள் எழுத ஆரம்பிக்கும் பொழுது தங்கள் முகத்தை ஒரு விதமாக வலித்துக் கொள்வது வழக்கம்; சிலர் நாக்கைச் சுற்றுகிறதும், கண்களால் மேலும் கீழும் பார்ப்பதும் வழக்கம். இக்கெட்ட வழக்கங்களை முதலிலேயே அதிக ஜாக்கிரதையாய்த் தடுத்துவிட வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களுக்கு வயதான பிறகு அவைகளை நீக்குவது முற்றும் அரிது.

இப்பாடத்தைப் பற்றிய ஒருபாட்டு.

“ கொம்புசுழி கோணாமற் கொண்டபந்தி மாறாமல்
அம்புபோற் கால்கள் அசையாமல் — தம்பீ
எழுதினாற் சோறுண்டாம் இல்லையே யானால்
பழுதுண்டு உன்பணிக்கே பார்! ”

R. THIRUMALAI IYENGAR,
T. R. Elementary, Schoolmaster,
Kalangal. Sulur Post. Coimbatore Dt.

ACTION SONG

அபிநயப்பாட்டு

'அதிக ஆசை அதிக நஷ்டம்'

ஆனந்தக்களிப்பு.

நரியொன்று காட்டில் நடந்து — தனக்கு
நண்ணும் பசியால் திரிந்தே யலைந்து
வருகின்ற போதுதன் னெதிரில் — உயர்ந்து
வளர்ந்தே யடர்ந்தங் கிருக்கும் புதரில்

யானை செத்திருப்பதைக் கண்டு — வின
யத்துடன் சென்று அகமகிழ் கொண்டு
தானங்கு பார்த்திட்ட போது — வில்
தாங்கியோர் வேடனுங் கிடந்தான் மண்மீது

நல்லதென் றருகினிற் பார்க்க — கொடு
நாகமும் மரித்தங் கிருத்தலைக் கண்டு
சொல்லரு மானந்தப் பட்டும் — இந்தத்
தும்பி யாறுமாதத் திற்குமா கட்டும்

வேடனொரு மும்மதி போதும் — நாகம்
இன்றுண்ணத் தகுந்ததென் றெண்ணியே சூதும்
நாடாது விற்குதையி னரம்பைக் — கௌவி
நரியண்ணன் காட்டினான் தன் குறும்பைத்

தொடுத்திருந்த அம்பறு பட்டு — நடுத்
தொண்டையிற் பட்டுநரி உயிரது விட்டு
படுத்த மூன்றுபிணத் தோடே — நான்காய்
பகருதற் காகவே விழுந்ததத் தோடே

இந்நரி கொண்டிருந்த இஷ்டம் — நிறை
வேறுமற் போனதுட னுயிருக்கே நஷ்டம்
அந்தமிகும் உலகத்தில் வாழும் — மாந்தர்
அதிகாசைப் படுவதால் உள்ளதுவும் போம்.

நல்ல கண்ணுப்புலவன்,
தலைமை உபாத்தியாயர் எலிமெண்டட்டரிப் பாடசாலை,
வார்ப்பட்டு, புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்.

PRACTICAL GEOMETRY

க்ஷேத்திர கணிதம்

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் 263)

முதல் வகுப்பு.

புள்ளி, நிற்கிறகோடு, படுக்கிறகோடு, சாய்கிறகோடு.

உபகரணங்கள் — கற்பலகை, காகிதம், பென்சல், ரூல்தடி, பிரம்பு, கரும்பலகை, ஊசி.

I. புள்ளி —

(a) உபாத்தியாயர் மாணுக்கர்களைத் தங்கள் கற்பலகைகளிலாவது அல்லது காகிதத்திலாவது ரூல் தடியைக்கொண்டு இரண்டு நேர் கோடுகள் ஒன்றை ஒன்று வெட்டும்படி போடச்செய்ய.

(b) இம்மாதிரியாக உபாத்தியாயரும் கரும்பலகையில் வரைக.

(c) பிறகு இந்த இரண்டு கோடுகளுக்கும் பொதுவாயுள்ள இடம் எவ்வளவு என்பதை மாணுக்கர்களைக் கவனிக்கச் செய்து இவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாய் எவ்வளவு இடம் இருக்கிறதோ அம்மாதிரி பொட்டு ஒன்று தனிமையாய் கற்பலகைகளில் வைக்கச் செய்வதுடன் உபாத்தியாயரும் கரும்பலகையில் வைக்கவும்.

(d) இவ்விதப் பொட்டுகளுக்கு அகலம் நீளம் யாதொன்றும் நிர்ணயிக்க முடியாது என்பதை பிள்ளைகளிடமிருந்து வருவிக்க.

(e) பிறகு மறுபடியும் காகிதத்தில் ஊசியினுல் ஒரு குத்துக் குத்தி இந்தப் பொட்டை மாணுக்கர்களைக் கவனித்துப் பார்க்கச் செய்து இதற்கும் அகலம் நீளம் யாதொன்றும் நிர்ணயிக்க முடியாது என்பதை பிள்ளைகளிடமிருந்தே வருவிக்க.

(f) உடனே இவ்விதப் பொட்டுகளுக்குத்தான் "புள்ளி" என்று சொல்வது என்பதை போதிக்கவும்.

II. நிற்கிறகோடு —

(a) உபாத்தியாயர் ரூல் தடியை எடுத்து மேஜையின்மீது அல்லது பூமியின்மீது நேராய் பிடித்துக்கொண்டு ரூல் தடியானது இப்போது எப்படியிருக்கிறது என்று வினவி நேராய் நிற்பதுபோலிருக்கிறது என்பதை பிள்ளைகளிடமிருந்து வருவிக்க.

(b) மாணக்கர்களையே ரூல்தடி நிற்கிற மாதிரி கரும்பலகையில் ஒரு கோடு வரையச் செய்க.

(c) உடனே மற்றொருவனை அழைப்பித்துக் கரும்பலகையில் வரைந்திருக்குங் கோடு நேராய் நிற்கிறதுபோலிருக்கிறது என்பதை அவன் மொழியால் வருவிக்க.

(d) இம்மாதிரி கோடுகளுக்குத் தான் "நிற்கிற கோடுகள்" என்று சொல்வது என்பதை போதிக்க.

(e) பிறகு பிள்ளைகளைத் தங்கள் தங்கள் கற்பலகைகளில் நிற்குங் கோடு வரைந்து காண்பிக்கச் செய்யவும்.

III. படுக்கிற கோடு —

(a) உபாத்தியாயர் பிரம்பு ஒன்றை எடுத்து மேஜையின்மீது அல்லது பூமியின்மீது சாதாரணமாகப் போட்டு, இந்தப் பிரம்பு படுத்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது என்பதை மாணக்கர்களின் மொழியால் வருவிக்க.

(b) பிறகு மாணக்கர்களில் ஒருவனை பிரம்பு படுத்திருப்பது மாதிரி ஓர் உருவம் வரையச்செய்து வேறு மாணக்கனை வருவித்து இந்தக்கோடு எப்படியிருக்கிறது என்று வினவி, படுத்திருப்பதுபோலிருக்கிறது என்பதை வருவிக்க.

(c) இப்படிப்பட்ட கோடுகளைத்தான் "படுக்கிற கோடுகள்" என்று சொல்வது என்பதை போதிக்க.

(d) உடனே ரூல் தடியால் கரும்பலகையில் ஒரு கோடு வரைந்து இந்தக்கோடும்படுத்திருப்பதாகத் தோன்றுகின்றமையால் இதற்கும் படுக்கிற கோடு என்று சொல்லலாம் என்பதை ரூபிக்க.

(e) பிறகு மாணக்கர்களைத் தங்கள் கற்பலகைகளில் ஒரு படுக்கிற கோடு வரைந்து காண்பிக்கச் செய்ய.

IV. சாய்கிற கோடு —

(a) உபாத்தியாயர் ரூல் தடியை மேஜையின்மீது வைத்துச் சாய்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு அது இருக்கும் மாதிரியை பிள்ளைகளிடமிருந்து வருவிக்க.

(b) ரூல் தடி சாய்ந்திருப்பது மாதிரி ஒரு உருவம் கரும்பலகையில் வரையச் செய்து அது சாய்ந்திருக்கிறது என்பதையும் பிள்ளைகளின் மொழியால் வருவிக்க.

(c) இப்படிச் சாய்வாகத் தெரியும் கோடுகளுக்குத்தான் "சாய்கிற கோடு" என்று சொல்வது என்பதை உபாத்தியாயர் சொல்லி மாணுக்கர்களையும் தங்கள் கற்பலகைகளில் வரைந்து காண்பிக்கச் செய்யவும்.

அப்பியாஸம் —

1. ஒரு குச்சியானது பூமியிலிருந்து சாய்ந்தாற்போல் நட்டிருக்கிறது. உருவம் வரைக?

2. ஒரு நேரான படுக்குங்கோடு வரைந்து அதன் இரண்டு ஓரங்களிலும் இரண்டு சாய்வான கோடுகள் வரைக?

3. பூமியில் இரண்டு குச்சிகளை நேராக நிறுத்தி அதன் உச்சிகளை ஒரு கயிற்றால் சேர்த்திருப்பதுபோல் உருவம் வரைக?

4. "ட" என்னும் எழுத்தில் எத்தனை கோடுகளிருக்கின்றன அவைகளுக்குப் பெயர் என்ன?

(இன்னும் வரும்)

G. NARAYANASWAMY IYER,
The State Training School,
Pudukottah.

CONVERSATIONAL LESSONS

NATURE STUDY — PLANT LIFE

I. ஒரு சிறு செடி.

கோபாலனும் இராமஸ்வாமியும் ஒரே வகுப்பில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் சகோதரர்கள். அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் வெயிற் கால விடுமுறைக்காக மூடப்படிருந்தது. அவர்கள் இருவரும் தங்கள் தந்தையின் அனுமதியின்மேல் தங்கள் மாமன் வீட்டுக்கு விடுமுறை நாளைக் கழிக்கப் போயிருந்தார்கள். அவர்கள் மாமனார் மிகவும் அன்புள்ளவர் இவர்கள் தம் வீட்டுக்கு வருவதில் மிகவும் சந்தோஷம் கொண்டிருந்தார். பார்வைக்கு மிகவும் அழகுள்ள ஓர் ஆற்றின் அருகில் அவர் கிராமம் இருந்தது. அந்தக் கிராமத்தில் வசிக்கப் பிள்ளைகளுக்குச் சந்தோஷம்.

ஒருநாள் மாமன் சிறுவர்களிருவரையும் கூட்டிக்கொண்டு ஆற்றின் பக்கம் போனார். மூன்றுபேரும் ஆற்றின் கரையில் நின்றுகொண்டு ஜலம் ஓடுவதையும் ஆடுமாடுகள் துறையில் இறங்கி நீர் குடிப்பதையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சிறிது நேரம் சென்றதும் கோபாலன, "மாமா, ஜலம் ஆற்றில் ஓடிக்கொண்டே யிருக்கிறதே, அதற்கும் நம்மைப்போல் உயிர் இருக்க வேண்டுமல்லவா?" என்றான்.

அவர்கள் கரைமேல் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். கரை ஆற்றின் பக்கம் சரிவாயிருந்தது. மாமனார் கீழே கிடந்த ஒரு கல்லை யெடுத்துக் காட்டி "இதற்கு உயிர் உண்டா? கோபாலா," என்றார்.

"கல்லுக்கு உயிர் உண்டா — கிடையாதுதான்" என்றான் கோபாலன். அவர் கல்லைக் கீழே போட்டார். கரை ஆற்றின் பக்கம் சரிவாயிருந்ததால் அது வேகமாய் ஓடி ஜலத்தில் விழுந்தது.

மாமா — "இதோ பார், கல் வேகமாய் ஓடுகிறது. இதற்கு உயிர் இருக்கவேண்டாமா?"

கோபாலன் — "கரை சரிவாயிருப்பதனால் ஓடுகிறது."

உடனே இராமஸ்வாமி, "வீட்டில் ஜலம் வைத்திருக்கிறோமே. அது ஓடுகிறதா? அந்தக் குட்டையில் உள்ள ஜலம் ஓடுகிறதா? ஓடுகிற பக்கம் பள்ளமானதால் ஜலம் ஓடுகிறது. அதற்கு உயிர் உண்டோ? கல்லுக்கு உயிர் இருந்தால் அதற்கும் உண்டு. ஜலத்துக்கு உயிரே கிடையாது" என்றான். கோபாலன் விழித்தான், தன் சகோதரன் சொல்லுவது சரியென்று எண்ணினான். இராமஸ்வாமி சந்தோஷத்துடன் நின்றான்.

இராமஸ்வாமி — "ஏன், உயிர் இருந்தால் அங்குமிங்கும் போகும் உயிரில்லை; வைத்தவிடத்தில் இருக்கிறது. சரிவான பக்கம் பாய்கிறது."

மாமா — "சரி, இந்தச் செடியைப் பார்" — அவர் தமது கைத்தடியால் அங்கிருந்த ஒரு புளியங்கன்றைத் தொட்டுக்காட்டி, — "இதற்கு உயிர் உண்டா, இந்தப் புளியங்கன்றுக்கு?"

இராமஸ்வாமி — "புளியங்கன்றுக்கு உயிர் ஏது? இருந்தால் எழுந்து நடமாடுமே இதற்கு உயிர் இல்லை."

இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கோபாலன் உடனே, "அது வளருகிறதே; உயிரில்லாவிட்டால் அது வளருமா? இரண்டு நாட்களுக்கு முன் இது சிறிதாயிருந்தது. இப்பொழுது சிறிது உயர்ந்திருக்கிறதே. உயிரில்லாவிட்டால் அது வளருமா? இன்னம் சிறிது காலத்துக் செல்லாம் பெரியதாக நம்முடைய வீட்டுக்கொல்லையிலுள்ள மர மவ்வளவு பெரியதாகிவிடுமே, எல்லா மரங்களும் செடிகளும் வளருகின்றனவே. உயிரில்லாவிட்டால் வளருமா?" என்ருன்.

இப்பொழுது இராமஸ்வாமி விழிக்கலானுன். மாமா விவரித்துச் சொன்னுர். "ஆம், செடிக்கு உயிர் உண்டு. கல் போட்ட விடத்தில் கிடக்கும். ஒருமாறுபாடும் அடைவதில்லை. ஜலம் வைத்த விடத்தில் வைத்தபடியே இருக்கும். அதுவும் மாறுபாடு அடையாது. செடியோ அப்படியல்ல, சதா மாறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இன்று இரண்டு இலையும் சில நாட் சென்றதும் நாலைந்து இலையும் இருக்கும். சிலகாலம் சென்ருல் சிறிய மரமாகிறது. பின்பு பெரியதாகிறது. அடிமரம் பெரியதாகிறது. பல கிளைகளுடன் கூடினதாய் பூ, காய், பழம் முதலியவைகளுடன் விளங்குகிறது. செடி ஆகாரம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. ஆகாரம் இல்லாவிட்டால் செடி இளைத்து வாடிப்போம்.

"செடிக்கும், கல்லுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைச் சொல்;" என்று கோபாலனைப் பார்த்துக் கேட்டார். கோபாலன் அந்தச் செடியை வாங்கிக் கையில் வைத்துக்கொண்டான்.

"செடி நகராது. கல்லும் நகராது. இரண்டும் போட்ட விடத்திலேயே இருக்கும். ஆனுல் கல் மாறுபடாது. செடி மாறுபாடடையும். செடி பெரியதாகி மரமாகிறது. கல் சாப்பிடாது. செடி உணவு ஏற்றுக்கொள்ளும். கல்லுக்கு உயிரில்லை, செடிக்கு உயிர் உண்டு." என்ருன் கோபாலன்.

"இந்தக் கல் — (கல் ஒன்றைக் காட்டி) — சாம்பல் நிறமாயிருக்கிறது. செடி பசுமையாயிருக்கிறது" என்ருன் இராமஸ்வாமி.

"செடி முழுவதும் பசுமையாயில்லையே" (ஒரு செடியின் தண்டைக்காட்டி) —"இது பழுப்பு நிறமாயிருக்கிறது. சில, தண்டுகள் சாம்பல் நிறமாயிருக்கின்றன. சில வேறு வர்ணமாயிருக்கின்றன." என்ருர் மாமா.

"அப்படியானால் செடியிலே ஒவ்வொரு பாகமும் ஒன்றற்கொன்று வித்தியாசப் படுகிறதே. வேர் வெண்மையாய் இருக்கிறது. ஆகவே இலை, தண்டு, வேர் இம் மூன்றும் நிறத்தில் வித்தியாசப் படுகின்றன" என்றான் கோபாலன்.

"அந்தச் செடியில் பூ இருந்தால் அதன் நிறமும் வித்தியாசப் படும்." என்றான் இராமஸ்வாமி.

"தண்டு குச்சியாய் இருக்கிறது. இலை அகன்று மெல்லியதாயிருக்கிறது. வேர் மெல்லிய குச்சியாய் இருக்கிறது" என்றான் கோபாலன்.

"அவற்றின் இருப்பிடம்?" என்று கேட்டார் மாமா.

"வேர் கீழே இருக்கிறது. தண்டும் இலையும் பூமிக்கு மேலே இருக்கின்றன" என்றான் இராமஸ்வாமி.

"ஆகவே செடிக்கு வெவ்வேறான பாகங்கள் இருக்கின்றன. கல்லில் எல்லா பாகமும் கல்தான். களிமண்ணில் எல்லா பாகமும் களிமண் தான்" என்று கோபாலன் சொன்னான்.

"சரி, செடியில் எத்தனை பாகமுண்டு?" என்று மாமா கேட்டார்.

கோபாலன் — "வேர், தண்டு, இலை, பூ, காய், பழம், விதை, இவ்வளவுதான் என்று நினைக்கிறேன்"

மாமா — "செடிக்கும், மிருகத்துக்கும் என்ன வித்தியாசம்?"

இராமஸ்வாமி சொல்ல ஆரம்பித்தான். "செடி நகராது. மிருகம் நகரும். செடி பூமியிலுள்ள ஆகாரத்தைத் தின்கிறது. மிருகம் பூமியிலிருந்து உண்டாகும் செடி கொடிகளையாவது வேறு மிருகங்களையாவது தின்று ஜீவிக்கிறது. செடி சத்தம் செய்யாது. மிருகம் சத்தம் செய்யும்" என்றான்.

"இன்னம் சில வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. பிறகு சொல்லுகிறேன். நேரமாயிற்று, வீட்டுக்குப் போவோம்" என்றார் மாமா.

மாமா முன்னால் போய்க்கொண்டிருந்தார். கோபாலனைப் பார்த்து இராமஸ்வாமி, "மாமா இன்னம் என்ன சொல்லுவாரோ, தெரியவில்லை" என்றான். "ஏதேனும் புதிதாயிருக்கும்" என்று பதிலளித்தான் கோபாலன்.

II. ஒரு ஆலமரம் — குருத்து.

மறுநாள் எல்லோரும் முன்போல வெளியில் சென்றார்கள். அவர்கள் கிராமத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு வெளிக்கு வந்தார்கள். அவ் வெளியில் இரண்டொரு மரங்களே இருந்தன. அவைகள் மிகப் பெரிய மரங்கள். அவைகளில் ஒன்று ஒரு பெரிய ஆலமரம். அதனடியில் மாடுகள் கூட்டமா யிருந்தன. சில நின்றுகொண்டும் சில படுத்துக்கொண்டும் இருந்தன. இரண்டொரு சிறுவர் தம் கையில் மூங்கில் கோலுடன் நிலத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஒரு பையன் மாத்திரம் ஆலமரத்தின்மேல் ஏறி இலைகளடர்ந்த சிறு குச்சுகளை ஒடித்துக் கீழே போட்டுக்கொண்டிருந்தான். "அவன் ஆலிலை பறிப்பது ஆட்டிற்காக என்று நினைக்கிறேன்" என்றான் இராமஸ்வாமி.

"ஆம்" என்றார் மாமா.

"சில பட்டிக்காட்டு ஜனங்கள் ஆலிலையைத் தைத்து வாழையிலைபோல் சாப்பிடுங்காலத்தில் உபயோகப் படுத்துகிறார்கள் அல்லவா?" என்றான் கோபாலன்.

"ஆமாம், வாழையிலை யில்லா ஊரில் ஜனங்கள் ஆலிலை, பூவரசிலை, பேயத்தியிலை முதலியவைகளைத் தைத்து உபயோகிக்கிறார்கள்" என்றார் மாமா.

"நம்மூரில் வாழையிலைக்குக் குறைவில்லை" — ஆனால் மரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே — "இவ்வளவு பெரிய மரமாயிருந்தும் அதன் பழம் நமக்கு உபயோகம் இல்லையே" என்றான் கோபாலன்.

"இல்லைதான். ஆனால் பக்ஷிகளும் சில மிருகங்களும் ஆலம் பழத்தைத் தின்கின்றன. இந்த மரத்தினால் நமக்குக் குளிர்ந்த நிழலும் பலகையும் விறகும் கிடைக்கின்றன. கோபாலா நீ போய் இரண்டொரு ஆலங்கிளை கொண்டுவா. அந்த மாட்டுக்காரனைக் கேள். நல்லதாய் அதிக இலையுள்ளதாகக் கொடுப்பான்" என்றார் மாமா.

கோபாலன் இரண்டொரு நிமிஷத்திற்கெல்லாம் கை நிறைய ஆலம் குச்சிகளுடன் திரும்பி வந்தான். மாமன் ஒரு கிளையைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு பிள்ளைகளைப் பார்த்து "இந்த ஆலிலைகள் எப்படி யிருக்கின்றன. அதன் தன்மையைச் சொல்" என்றார்.

இராமஸ்வாமி — "இலைகள் பளபளப்பாய் துளிராக இருக்கின்றன. கைக்கு மிருதுவாக இருக்கின்றன. இவை அகலமாயும் இருக்கின்றன.

மாமா — "இதோ இந்தக் கிளையைப்பார். இதிலிருந்து ஒரு இலையைப் பறிக்கிறேன். இலையைக் கிளையிலிருந்து பிரித்தேன். எந்த இடத்தில் இலை சேர்ந்திருந்தது ?

இராமஸ்வாமி — "இந்த இடத்தில்"— என்று கையால் சுட்டிக்காட்டினன்.

மாமா — "கையில் கிளையில்லாதபோது எப்படிச் சொல்லுவாய்? இந்த இடத்துக்கு என்ன பெயர்? இந்த இடம் என்றால் எந்த இடம்?" இருவரும் யோசித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். மாமா இன்னம் இலைகளைப் போக்கி "இலைகளை யெல்லாம் கழித்து விட்டேன். இலை கிளையுடன் சேர்ந்திருந்த இடத்துக்கு என்ன பெயர்? அதாவது — (அவ்விடங்களைத் தொட்டுக்காட்டி) — இந்த பாகங்களுக்கு என்ன பெயர்? என்றார்.

இராமன் — இவைகளுக்குக் கணு என்று பெயர்.

கோபாலன் — மூங்கிலிலும் கரும்பிலும் கணு இருக்கின்றது.

மாமா — "மூங்கில் கணுக்களிலும் கரும்பின் கணுக்களிலும் என்ன விசேஷம் பார்த்திருக்கிறாய்?"

கோபாலன் — "கணுக்குக் கணு குருத்து இருக்கிறது?"

மாமா — "இந்தக் கணுவில் என்ன இருந்தது?"

கோபாலன் — "இலை யிருந்தது. அவைகளைப் பறித்து விட்டீர்கள்".

மாமா — "கணுக்களில் இலையிருக்கின்றன. இன்னம் வேறு விசேஷம் உண்டு. இன்னொரு கிளை என்னிடம் கொடு"

கோபாலனிடமிருந்து ஒரு பெரியதும் இலை நிறைந்ததுமான ஒரு கிளையை வாங்கிக்கொண்டு "ராமஸ்வாமி, இந்தக் கிளையின் கணுக்களிலுள்ள இலைகளை யெல்லாம் கழித்து விடு. அக்கணுக்களில் என்ன இருக்கின்றன;" பார் என்று மாமா சொன்னார்.

இராமஸ்வாமி ஒவ்வொரு கணுவிலும் இருந்த இலையெல்லாம் கழித்துவிட்டுப் பார்த்தான். "அநேகம் குருத்துக்கள் இருக்கின்றன."

மாமா — குருத்துக்கள் எங்கே இருக்கின்றன?

இராமஸ்வாமி — இங்கே இருக்கின்றன — (கணுவைத் தொட்டுக்காட்டி.)

மாமா — இங்கே இருக்கின்றன என்றால்? எங்கே?

இராமஸ்வாமி — இலைகள் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த கணுவில்.

மாமா — ஆகையால் குருத்துக்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம்?

இராமஸ்வாமி — குருத்துக்கள் கணுவில் இருக்கின்றன.

மாமா — குருத்துக் கணுவில் இலைக்கும் தண்டுக்கும் நடுவில் ஒரு மூலையில் இருக்கிறது. சரி, ஒரு செடியில் குருத்தைப் பார்க்க வேண்டுமானால் எங்கே தேடுவாய்? கோபாலா?

கோபாலன் — தேடுவானேன்?

மாமா — தேடவேண்டி வந்தால்?

இராமஸ்வாமி — குருத்து மிகச் சிறியதாய் இருந்தால்.

கோபாலன் — குருத்து மிகச் சிறியதாய் இருந்தால் கணுவில் இலை தண்டில் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதற்கு மேல் இலைக்கும் தண்டுக்கும் நடுவிலுள்ள மூலையில் இருக்குமென்று கண்டுபிடிப்பேன்.

மாமா — "சரி, இந்தக் கிளையை வாங்கிக்கொள் — (இராமஸ்வாமி முன் இலைகளைக் கழித்து குருத்து மாத்திரம் இருந்த கிளையை அவர் அவனிடம் கொடுத்தார்.) ஒவ்வொரு கணுவிலும் உள்ள குருத்தை ஒடித்துவிடு. ஒவ்வொரு குருத்தையும் ஒடிக்கும் போது 'இந்த கணுவிலுள்ள குருத்து இது' என்று சொல்."

(இன்னும் வரும்)

குறிப்பு — விஷயதானம் செய்வோரில் சிலர், விஷயத்தில் தம் பெயரை எழுதாது விட்டுவிடுகின்றனர். அதனால் அதிக சிரமம் உண்டாகிறது. மேற்கண்ட விஷயத்திலும் பெயர் இன்மையால், எழுதியவர் பெயரைக் குறிக்கவில்லை. அந்த நண்பர் தம் பெயரை எழுதியனுப்புவாராக. மற்றைய நண்பர்களும் இதனைக் கவனிப்பாராக.

பத்திராதிபர்.

SUPPLEMENT TO THIS ISSUE.

தன்வந்தரி வைத்தியசாலை.

ஆயுள்வேத மகிமை.
சுவதேசமருந்தின் மேன்மை.

1. அமிருதாவென்னும் இரத்தசுத்தி திராவகம்.

நாமுட்கொள்ளும் உணவுகள் நன்றாய் ஜீரணித்து இரத்தமாக பரிணமிக்கச்செய்து இரத்தத்தை விருத்திபண்ணுவதற்கும், இரத்தசுத்தி இல்லாததால் உண்டாகும் அனேகவிதமான சர்மவியாதிகளை நிவாரணம் செய்வதற்கும், மேற்கூறியபடி ஜீரணத்தை சரிவர செய்யக்கூடிய காரணத்தைக்கொண்டும், இரத்த விருத்திசெய்யும் காரணத்தைக்கொண்டும், சரீரத்திற்கு பலத்தை கொடுக்கக்கூடிய டானிக் (Tonic) என்னும் ஔஷதம்.

நமது ஆரிய நாடாகிய சுவதேச மூலிகைகளால், ஆயுள்வேத சாஸ்திர முறைப்படி செய்யப்பட்டதால் சுதேசிகளால் மிகவும் ஆதரிக்கத்தக்கது.

இதிற்சேர்ந்துள்ள மூலிகைகளிற் சில மூத்திரம் தாராளமாயுண்டாகி உடம்பில் நரம்புகளிலிருக்கும் விரணங்களைக் கூட ஆற்றக்கூடிய குணத்தை யுடையதாதலால், அதிக சூட்டினால் மூத்திரநாளம் புண்ணாகி 21-வகை மேகவியாதிகளால்தீரா துன்பத்திற்கும் அனுபவிக்கத்தகாத பலவித கஷ்டங்களுக்குமாளாகி அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு அவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் அவஸ்தையை குறைவற நீக்கி, மனதிற்கு ஆனந்தத்தைக்கொடுத்து வாழ்நாட்களை விருத்தி செய்விக்கக்கூடிய அமிருதத்திற்குத் தகுதியான மருந்து இதுவே.

பிரசவமான பிறகு பலஹீனத்தினால் வருந்தும் ஸ்திரீகளுக்கும், ஜ்வரம் முதலிய கொடிய ரோகங்களினால் பீடிக்கப்

பட்டு மற்றெந்த காரணங்களினுலும் சரீரம் துர்பலமடைந் திருப்பவர்களுக்கும், சீக்கிரத்தில் பலத்தை கொடுக்கக்கூடிய மருந்தும் இதுவே.

தவிர, இந்த மருந்தானது (1) இரைப்பையைப்பற்றிய அஜீரணம், பித்தவாய்வு, குன்மம், வயிற்றுப்பொருமல், மலக் கட்டு, பாண்டு, காமாலை முதலிய ரோகங்களுக்கும், (2) இரத்த அசுத்தியாலுண்டாகும் ரோகங்களாகிய தேமல், சொறி, மேகப் படை, மேகதுஷ்டம், கண்டமாலை, மேகரணம், புண்கள், கிரந்தி கள், ஆசனபவுத்திரம், கோடிபவுத்திரம் முதலிய பல ரோகங் களுக்கும், (3) இரத்தம் தடைப்பட்டு சந்திகளில் கட்டியாகி உண்டாகும் வியாதிகளாகிய சந்திவாதம், முடக்குவாதம், முழந்தாள்வாதம், சர்வாங்கவாதம், அனுஸ்தம்பம், ஊருஸ்தம்பம் முதலிய எண்பதுவகை வாதரோகங்களுக்கும், (4) இன்னும் நாள்கொண்ட தலைநோவு, நித்திரையின்மை, கர்ப்பவதிகளுக்குண் டாகும் கால்குடைச்சல், வாந்தி, துர்ப்பலம் முதலிய இரத்தக் குறைவினுலுண்டாகும் வியாதிகளுக்கும், (5) ரஸ பாஷாணம் முதலியன சேர்ந்துள்ள மருந்துகளை சாப்பிட்டு இரத்தம் கெட் டுப்போயிருப்பவர்களுக்கும், (6) சதையடைப்பு, கல்லடைப்பு, ஸ்வப்நேந்திரியம், சுக்லேந்திரியம் முதலிய ரோகங்களுக்கும் இதுவே கைகண்ட மருந்தென வற்புறுத்திக் கூறுகிறேும். அநேக நற்சாக்ஷி பத்திரங்களிருக்கின்றன.

	முன் விலை.	குறைந்த விலை.
12-அவுன்சு கொண்ட பாட்டல் 1-க்கு	3—0—0	2—8—0
6-அவுன்சு ஷை	1—10-0	1—6—0

---

2. லோத்திராவென்னும் பெண்கள் பேருதவி.

இந்த மருந்தானது சுபாவத்திலேயே மிகவும் சங்கோச சுபாவமுள்ள பெண்பாலர்களுக்கு அத்தியாவசியமான அருமை யான சஞ்சீவியென்று சொல்லத்தக்க மருந்து. அதிலும் ஒருவித சுயேச்சையுமில்லாமல் தன் கணவனிடத்திலுங்கூட சொல்லி முறையிட்டுக்கொள்ளக்கூடாத நிலைமையில் வைத்திருக்கும் இந்த நாட்டு ஸ்திரீகளுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது.

விவரித்துச் சொல்வதற்கு சாத்தியமில்லாத அநேகவித துன்பங்களுக்குட்பட்டிருக்கும் பல ஸ்திரீஜாதிகளின் வாழ்நாட் களைச் சுகப்படுத்தக்கூடியதும், வெகுநாளாய் அனுபவத்தின் பேரிலும், ஆயுள்வேத ஆராய்ச்சியின்பேரிலும் செய்யப்பட்டது மான இம்மருந்து ஸ்திரீஜாதிகளுக்குண்டாகும் மாதவிடாய்களை குறைவில்லாமல் சரிப்படுத்தி, அச்சமயங்களிலுண்டாகும் வயிற்றுவலி முதலிய உபத்திரவங்களை வரவொட்டாமல் தடுத்து, மாதவிடாய்களை கிரமப்படுத்துகிறதுடன் புத்திரோத் பத்திக்குக் காரணமாகிய கருமூலத்தை விருத்திசெய்து பிள்ளை யில்லாப் பேடுகளுக்குண்டாகும் பெரிய மனோவியாகூலத் தைப் போக்கி, தேகபலத்தை விருத்திசெய்து, தீவிரமான பசியை யுண்டாக்கி, இரத்தத்தை சுத்திப்படுத்தி, தேகத்திற்கு ஒருவித காந்தியைக் கொடுத்து, மலப்ரவர்த்தியை சரிப் படுத்தி, அறிவில்லாத மூடர்கள் "பேய்" என்றும் "பிசாசு" என்றும் பிரமாதப்படுத்துகிற "Hysteria" என்று ஆங்கி லேய பாஷையில் வழங்குகிற மூர்ச்சை என்கிற வியாதியை சொஸ்தப்படுத்தி, இன்னும் ஸ்திரீகளுக்கு மாதவிடாய் சரிவர இல்லாமையாலுண்டாகும் தீராத்தலைநோய், நித்திரை யின்மை, மயக்கம், இடுப்புவலி, சோர்வு, கொடுமையான மலச் சிக்கல், அஜீரணம், மார்வலி, நீர் துவாரத்தில் ஜலமோசன காலத்திலுண்டாகும் எரிச்சல் முதலிய இலக்ஷணங்களை நிவா ரணம்செய்து, கர்ப்பச் சேதமின்றி சுகப்பிரசவமாகி நோயற்ற தீரர்களான புத்திரர்களைப் பெற்று தங்கள் வாழ்நாட்களையெல் லாம் சுகமாகக்கழித்து, பாரத வருஷமென்று பெயர் வழங்கும் இந்நாட்டிலுள்ளோர் புத்தி தீக்ஷண்யத்திலும் தேகபலத்திலும் மற்ற ஜாதியாரெல்லோரிலும் மேலானவர்களென்று பெயர் வழங்கச்செய்யும்.

ஸ்திரீ ஜாதிகள் படும் அவஸ்தையிலிருந்து அவர்களை காப் பாற்றி தங்கள் வம்சம் விருத்தியாகி, தங்கள் தேசமும் சுகப் பட வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய கனவான்கள், இதை சமயம் வந்தபோதெல்லாம் வரவழைத்து மேற்கூறியபடி அவஸ்

தைப்படும் தங்கள் ஸ்திரீகளுக்கு வாங்கிக்கொடுத்து திருப்தி யடைவார்கள் என்பது நமது கோரிக்கை.

	முன் விலை.	குறைந்த விலை.
12-அவன்சு கொண்ட பாட்டல் 1-க்கு	3—0—0	2—8—0
6-அவுன்சு ஷை	1-10—0	1—6—0

---

3. ஜம்பீரபானகம்:—இது பித்தத்தைப்போக்கி, பசியை புண்டாக்கி, பலத்தைக்கொடுத்து, அன்னதுவேஷமில்லாமற் செய்து, வாய் கசப்பை நீக்கி, வேறெவ்வித மருந்தினாலும் நிற்காத வாந்தியையும் நிறுத்திவிடும். கர்ப்ப ஸ்திரீகளுக்கு மசக்கை காலத்திலுண்டாகும் வாந்தியையும் நிறுத்தும். எலுமிச்சம்பழசத்தினால் செய்யப்பட்ட இம்மருந்தானது மட்டுப் புளிப்பாயும், மதுரமான வாசனையையும் உடையது.

புட்டி 1-க்கு விலை அணா 8.

---

4. தாம்பூல மாத்திரை:—இது தாம்பூலத்துடன் கலந்து போட்டுக்கொள்ளவேண்டிய சுகந்தமான மாத்திரை. இந்த மாத்திரையை உபயோகித்துவந்தால், வாயிலுண்டாகும் துர்நாற்றங்களைப் போக்கடித்து, ஜீரணசக்தியையும் உண்டாக்கும்.

டப்பி 1-க்கு விலை அணா 8.

---

5. நேத்திராஞ்சனம் :—இது கண்களுக்கு குளிர்ச்சியை கொடுக்கக்கூடியது. இதை உபயோகப்படுத்திவந்தால் கண்ணில் பீளை சாய்தல், கண்வலி முதலிய நேத்திரரோகங்கள் அணுகா. ஸ்திரீ ஜாதிகளுக்கு இது முகத்திற்கு அலங்காரமாகவும் ஆகின்றது.

டப்பி 1-க்கு விலை அணா 6.

பாக்கிங்குகூலி, தபாற்செலவு பிரத்தியேகம். எந்த விலாஸத்திற்கும் வி. பி. மூலமாய் அனுப்பப்படும்.

ஏஜண்டுகள் தேவை. நல்ல கமிஷன்.

Agents required. Liberal Commission.

Apply to:—Pandit B. GOVINDA SASTRY,
DHANVANTARI VAIDYASALA,
48, Malayaperumal Street,
MADRAS.

Temple & Co., Madras.